

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117212145
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117212145.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobkyne V. T., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XX, W., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 66, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia s príslušenstvom, o odvolaní strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 10.10.2018, č.k. 7Csp/114/2017-85 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 150,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a určil, že žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa voči žalovanému úspešne bránila v pôvodnom konaní vedenom na OS Prešov pod sp. zn. 10C/131/2014, kde súd žalobu žalovaného v celom rozsahu zamietol. Za daného stavu je primerané finančné zadostučinenie pre žalobkyňu dôvodné. Pri určení výšky tohto zadostučinenia je súd toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 150,- eur, ktorú priznal vo vzťahu k žalobkyňi a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Výrok o trovách konania strán sporu odôvodnil § 255 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobkyňa, ako aj žalovaný. Pokiaľ ide o odvolanie žalobkyne, táto poukazuje na ust. § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2017 Z.z.. Rozhodovacia prax súdov sa uberá tým smerom, že v prípadoch, keď sa dodávateľ mienil na úkor spotrebiteľa obohatiť o sumu do 500,- eur až 1000,- eur, súdy priznávajú väčšinou primerané finančné zadostučinenie v takej výške, v akej sa dodávateľ chcel na úkor spotrebiteľa obohatiť. Aj v prípadoch, v ktorých sa dodávateľ mienil na úkor spotrebiteľa obohatiť o sumu nad 1000,- eur, niektoré súdy priznávajú primerané finančné zadostučinenie vo výške sumy, o ktorú sa chcel dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatiť a pokiaľ priznávajú finančné zadostučinenie v nižšej sume, tak sa riadia právnym názorom, že má ísť o sumu nad polovicu sumy, o ktorú sa chcel dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatiť. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na viaceré rozhodnutia odvolacieho súdu v Prešove. Domnieva sa, že nič nebráni tomu, aby jej bolo priznané finančné zadostučinenie vo výške uplatnenej žalobou, a teda v sume 1.297,10 eur, v akej sa chcel dodávateľ na jej úkor bezdôvodne obohatiť, ale najmenej vo výške zhruba polovice

tejto sumy, a teda vo výške cca 650,- eur. Navrhuje preto rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zmeniť a priznať jej finančné zadosťučinenie aj nad sumu 150,- eur v rozpätí do sumy uplatnenej žalobou a priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný v podanom odvolaní navrhuje rozsudok vo výroku, v ktorom bolo žalobe vyhovené a v súvisiacom výroku o trovách konania zmeniť tak, aby žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu a uplatnil si nárok na náhradu trov celého konania. Poukazuje na zákonnú úpravu § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z.. Má za to, že nepostačuje konštatovanie súdu, že žalobkyňa bola v konaní sp. zn. 10C/131/2014 úspešná, pretože to nič nehovorí o splnení podmienok uvedeného ustanovenia. Úlohou sporovej strany nie je odhadovať dôvody súdneho rozhodnutia. V tomto prípade súd nekonštatoval porušenie žiadneho práva žalobkyne, a preto jeho rozhodnutie, čo do základu žalovaného nároku, je nepreskúmateľné. Z rozsudku nevyplýva, že je potrebná práve suma 150,- eur a až jej výškou sa naplní účel sledovaný zákonom. Rovnako z rozsudku nevyplývajú skutočnosti vo vzťahu k čomu súd posudzoval primeranosť výšky sumy 150,- eur ako finančného zadosťučinenia. Zdôrazňuje, že aj, keď je výška primeraného zadosťučinenia vecou úvahy súdu, táto úvaha nemôže byť ani svojvoľná a ani nepreskúmateľná. Subjektívne konštatovanie súdu čo považuje za primerané je v rozpore s § 220 ods. 2 CSP.

5. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolania strán dôvodné nie sú.

6. Podľa § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom, s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

8. Ako už bolo v predchádzajúcom štádiu konania konštatované je zrejmé, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn.10C/131/2014 bola právoplatne zamietnutá žaloba terajšieho žalovaného, ktorou uplatňoval voči terajšej žalobkyni zaplatenie istiny 1.297,10 eur s prísl., a to z dôvodu neplatne uzavretej zmluvy o úvere. Súd v predchádzajúcom konaní žalobný návrh v celom rozsahu zamietol a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.8.2016.

9. Je preto potrebné konštatovať, že žalobkyňa si bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnila právo vo vzťahu k žalovanému, čo je dané nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinností žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Je zrejmé, že v spomínanom konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/131/2014 sa žalobkyňa v podstavení žalovaného subjektu uplatnenému nároku aktívne bránila.

10. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že bol to žalovaný, ktorý pri dojednávaní zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou a predstrel žalobkyni formulárovú zmluvu, ktorá bola vopred pripravená. Žalovaný ako subjekt podnikajúci v oblasti úverov musí poznať zákonnú úpravu s tým súvisiacu, a to predovšetkým pokiaľ ide o predpoklady úverovej zmluvy, napriek tomu zákonné ustanovenie nedodrжал a ním vopred pripravená formulárová zmluva neobsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti, čo žalobkyňa ako spotrebiteľka ovplyvniť nemohla. Zároveň v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva splnenie predpokladu na primerané finančné zadosťučinenie pri uplatnenom porušení práva alebo povinností ustanovenej nielen samotným zákonom č. 250/2007 Z.z., ale aj osobitnými predpismi.

11. Odvolací súd preto konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odrádzajúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odrádzajúce“. Konkrétne posúdenie výšky finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a s ohľadom na spomínané všetky okolnosti veci odvolací súd zdôrazňuje, že súdom prvej inštancie určené finančné zadosťučinenie vo výške 150,- eur je potrebné považovať za primerané. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá vznikla konaním žalovaného. Je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal.

12. Zo zreteľom na všetky tieto dôvody odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 CSP.

13. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na čiastočný úspech strán v odvolacom konaní bolo rozhodnuté, že stranám sporu sa náhrada trov tohto štádia konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).